

pripoznavajo, da med nami treba uradnikov, profesorjev in učiteljev, zmožnih slovenščine. To si dobro zapomnimo!

Koroško. O vrljem g. Gr. Einspielerju pišejo poljski, zlasti pa nemško-liberalni listi, da je dobil od »slavjanskega dobrodelnega društva« v Petrogradu mnogo denarja. Vse je grda laž in zlobno obrekovanje, ki utegne na najvišjem mestu vsem Slovincem škodovati. Prav g. Gr. Einspieler se je zadnje dni v deželnem zboru najbolj potegoval za usmiljene sestre v novi bolnišnici, pa liberalna večina se je odločila za protestantske diakone iz Berolina.

Kranjsko. Poslanec Šuklje se je odpovedal deželni poslaništvu, češ, da je bolan. — »Narodni dom« se bo brž letos začel zidati v Ljubljani. Daj Bog, da bode pri njegovem zgotavljanju prenehal domači prepir!

Primorsko. V Rim se je odpeljalo 150 božjepotnikov, da se poklonijo sv. očetu.

Dalmatinsko. V deželnem zboru so hrvaški poslanci izročili adresno ali pismo, v katerem želijo združenje Dalmacije s Hrvaško; toda zasedanje se je prej zaključilo, predno so o tem mogli obsirneje govoriti.

Hrvaško. Danes teden je bil sijajni pogreb dr. Račkega. Pred akademijo je govoril dr. Markovič in povzdigoval zasluge pokojnika, da je vse ljudstvo na glas jokalo. Večni spomin slavnemu možu!

Ogersko. Pretekli ponedeljek se je v državnem zboru začela obravnava o »civilnem zakonu«, ki bo gotovo dolgo časa trajala. Kakor je zdaj podoba, bode večina poslancev za vladno predlogo.

Vnanje države.

Rim. Zadujo nedeljo so sv. oče Leon XIII. imeli sv. mašo v cerkvi sv. Petra ter z zahvalno pesmijo sklenili slavnosti svoje škofovske petdesetletnice. Vernikov je bilo v cerkvi blizu 50.000. Cerkev sv. Joahima, ki se je v spomin na to slavnost zidala, je zdaj dogotovljena.

Italijansko. Državni zbor se je sešel 20. t. m. Vse je radovedno, kake nove davke si je izmislilo Crispijevo ministerstvo in kedaj da misli odpraviti izjemno stanje na Siciliji in v Massi.

Francosko. Škofje in drugi katoliški možje pridno delajo na to, da bi se postave predelale v prid delavcem. — Bog ve, kedaj bodo anarhisti v tej državi mirovali? Večkrat na teden se sliši o kakem napadu z bombami.

Angleško. Tukaj so do sedaj imeli prekuculi, anarhisti, varno gnezdo. Zdaj pa tudi Angležem postaja tesno zraven take družbe.

Nemško. Cesar Viljem II. je pretekli ponedeljek obiskal kneza Bismarcka. — Cesar ponuja hanoveranskemu prestolonasledniku brunšviški prestol, da bi nekoliko popravil staro krivico.

Rusko. Minister Giers gre zdraviti se na Italijansko. — Vlada je izdala ukaz, da sme kmet svoje posestvo le spet kinetu prodati. Občinski svet (mir) se sme prodati le z ministerskim dovoljenjem. S tem se hoče zabraniti, da judje in drugi oderuhi ne dobijo zemlje v svoje roke.

Rumunsko. Rusi se nad Rumuni jezé, da ti od l. 1887 vedno več vojnih ladij imajo v Črnem morju. — Nekaj posebnega je v tej državi to, da več kot sto konjskih častnikov štrajka, ker hočejo sleči vojaško suknjo.

Srbsko. Kralj je poklical za včeraj vse rezerviste k vojaškim vajam, ker se je vsak čas bati vstaje ali punta. Govori se, da bo stari Milan sam prevzel vladanje in potem bo gotovo tekla kri, kar nekateri radi-

kalei želijo. Da bo kralj v večji zvezi z armado, ustanovil je kraljevo vojaško pisarno.

Turško. V Macedoniji so več bolgarskih sol zaprli. Tega so največ krivi tamošnji Srbi in Grki. Sploh v zadnjem času turški sultan ni posebno prijazen knježevini Bolgarski; menda ga k temu hujska ruski strije.

Špansko. Ljudstvu se godi huda, in to vporablja republikanci, da hočejo imeti državo brez kralja. V sosedni Portugalski se je istotako bati vstaje.

Amerika. V severni Ameriki se je naredila zarota zoper katoličane. Naši rojaki snujejo tamkaj zavezo katoliških društev. — V Braziliji še so si vedno v lasih vstaši in vladni vojaki.

Za poduk in kratek čas.

Milosrčnost.

(Po »Glasniku presv. Sreča Isusova«.)

Na kraju majhne vasice N. je stala leta 1886 bela hišica. Imela je visoko streho in mala okenca, na katerih si videl majhne podolgate posodice z dišečimi cvetlicami, ki jih je bila zasadila pridna gospodinja. Sred majhnega dvorišča, ki je bilo krog hišice, je stal kostanj, a pod njim klopica. Za hišo je bila mala drvarnica. Poglej va-njo, in opazil boš tam-le v kotu plug in brano, tamkaj na tramu obešeno koso in motiko, a doli na tleh lopato in drugo delavsko orodje. Na desno od hišice je majhen kokošnjak. Nekateri kokoši se krepelijo v prahu, druge pijejo polagoma vodo, vzigovaje druga za drugo svoje glave kvišku.

Vse to ti kaže, da mora v tej hišici stanovati kak delavec. Ravno je v nedeljo predpoldne po božji službi. Iz domačega dimnika se vije gosti, črni dim; gospodinja pripravlja obed. Na klopi pod kostanjem sedi Marko. Mož je polnih in rumenih lic, bistrih, sokolovih oči, visoke rasti, širokih prsih, katere si je razkril, dasi je vlekel precej hladni pomladanski vetrič.

Toda zadolbel se je v misli in ni očutil hladnega vetra. Čelo mu je postalo mračno, oči kalne. Pa ima Marko tudi za kaj skrbeti. Zakaj, kakor ga z ene strani veseli, da ima v hišici razven žene še otročičev, ki so drug drugemu do ušes; tako ga z druge strani skrbi, kako bode vsakemu dal, kar mu gre, ker Marko je glava čeli hiši, in radi tega tudi njega vse najbolj tišči.

Razven tega se je revež zadolžil pri nekem trgovcu iz mesta, pol ure od tod, pa nima s čim plačati. Zasluzba je pičla, prodati nima kaj, a upnik neče čakati.

»Pojdite, oče, čakajo vas z obedom«, oglasi se mali Jožek.

Jožek je dovršil že šesto leto. To vam je pravo Markovo veselje. Če se Marko razjezi, a v jezi je hud, ne sme nikdo niti črhiti; takrat pošljejo majhnega Jožka, da on Marka pomiri in spravi v dobro voljo.

Marko prejme Jožka za ročico in molče ter nekako temnega obličja vstopi v hišo. Komaj stopita čez prag, priteče juna nasproti cela tolpa otrok, vsak drugače oblečen. Ta v hlačah, oni v srajčici, na eno nogo bos, a na drugi ima rudečo nogavico; tretji, najmanjši, ima v roki veliko žlico, s katero se grabi juha; vsi so vriskaje okrožili Marka. Najmanjši se mu obesi za hlače in ga vleče, a drugi si zraven pojó. Da ni Marko rekel: »Pojdite, dečica, v svojo sobo in jejte«, ne bi se ta četa tako lahko razšla. Sedaj pa so odskakali vsi, zadnji zopet najmanjši ter jo pobrisali iz sobe.

Po obedu je sedel Marko otožno s svojo ženo na priprostem lesenem stolu.

»Kaj misliš storiti?« vpraša ga žena.

»Šel bom, pravi, kar v mesto k našemu neusmiljenemu upniku ter ga bom prosil, da mi rok podaljša; če ne bo hotel, pojdem pa k svojemu dobrotniku, ki mi je že tolikokrat prihitel v nesreči na pomoč, ter ga poprosim, da mi izposodi toliko, da si dolg poplačam.«

Hkrati vstane, vzame klobuk, in ker je bil že predpoldne pri božji službi, ostal mu je debeli molitvenik v suknjinem žepu.

Po potu je premišljeval, kako bode prosil neusmiljenega upnika. »Ne delaj sile, Jožef«, bode mu rekel, »če znaš, kaj je potreba. Počakaj še me dva ali tri tedne in plačam ti vse. Ne veš li, koliko imam otrok? Glej, med njimi je tudi tvoj imenjak, Jožek. Kaj bom jaz potem začel z ženo in ono kopo otrok? Ne daj, da bi gladi in siromaštva umrli!«

Tako ga misli prositi.

Ko prehodi dva majhna hribčka, bil je pred mestom. Množica hiš vsake oblike in velikosti zazdi se mu, kakor da bi ene izhajale iz vrste drugih, a zadnje kakor da bi bile drugim na strehi ter ena višja od druge. Res, pravi človeški mravljinjak. Tu pa tam se prikažejo sred drevja in cvetlic beli kipi in vodometi.

Med tem se približa trgovčevi hiši. Potrka na vrata in hlapec mu jih odpre. »Je-li gospodar doma?« vpraša Marko.

»Ni ga«, odgovori hlapec, »odšel je nekam, sam ne vem kam.«

Žalosten se obrne Marko in se povešene glave napoti v drugo ulico k svojemu dobrotniku. Čim bliže je bil njegovi hiši, tem bolj se mu je lice vedrilo, ker je mislil, da ne bo brez tolažbe zapustil njegove hiše.

Toda zgoraj zve od neke družine, ki je z njegovim dobrotnikom v isti hiši stanovala, da ga ni doma, da je bolan ter da je odšel v toplice in da ga ne bo kmalu nazaj.

Še bolj žalosten je stopal po stopnicah in se obrnil proti domu.

Na kraju mesta je šel mimo cerkvice. Zasliši mili glas orgelj, ter stopi notri in ostane pri večernicah. Po večernicah se prikaže na prižnici sivolas menih, blagega obličja in pogleda ter jame govoriti o ljubezni Srca Jezusovega. »Srce Jezusovo«, je pravil, »je neskončno ljubilo svoje sovražnike. Ono vam naj bode izgled, kako imate tudi vi ljubiti svoje sovražnike in za nje moliti. Toda ne delajte si sovražnikov, bodisi s srdom ali na kaksibodi drug način«. (Konec prih.)

Smešnica. Major Ostrožnik vstopi v kuhinjo, v kateri se je za celo kompanijo govedina kuhala; hotel se je prepričati, ali dobijo vsi vsak svojo pravico. Zato je nagovoril okoli kotla stoječe vojake, ki je imel vsak svojo kositrasto skledico v roki pripravljeno, ali dobivajo vsi čisto enake kose in ali niso znabiti nekateri kosi večji, drugi pa manjši. Novinec Netek z Lačnega Brega, ki je bil takrat zadnjokrat do zadovoljnosti sit, ko se je še zadnjokrat domačih žgankov najedel, se je precej oglasil in je rekel: »Gospod major! Tukaj ne dobi nikdo večjega kosa, ampak vsi dobivamo manjše!«

Razne stvari.

(Obletnica.) Zadnji torek je minolo 16 let, kar so sedanji poglavar sv. cerkve, Leon XIII. bili za papeža izvoljeni. V tukajšnji prestolnici so naš mil. knezoškof v ta spomin peli slovesno sv. mašo.

(Sedemdesetletnica.) Veleč. g. Matija Arzenšek, duh. svetovalec in že 20 let župnik v Grižah, slavil je dne 8. t. m. svoj 70. rojstni dan. Pri tej prilo-

nosti je hvaležna občina Griže svojega velezaslužnega župnika, po čegar skrbi so farani dve cerkvi sezidali, farno in Lursko, imenovala za častnega občana. Na mnoga leta!

(Vincencijeva družba) v Mariboru si je izvolila za predsednika č. g. Janeza Vreže-ta, kateheta.

(Našega cesarja hči Valerija) prebiva navadno s svojim soprogom v gradu Lichtenegg na Gornjem Avstrijskem. Tam blizu sta v začetku januarja dva otroka nekega delavca na potu iz šole tako na rokah zmrznila, da ju je zdravnik komaj toliko ozdravil, da sta mogla roke gibati. Kar ju pride nekega dne gospa nadvojvodinja Valerija, ki je o tem zvedela, v ubožno kočico obiskat ter jima dá prinesiti vina in mnogo pekarij. Pol ure se je blaga cesarjeva hči pri revnih ljudeh mudila in jih tolažila.

(Slovstvo.) Nove Šmarnice, razlaganje cerkvene molitve: Česčena si Kraljica, izidejo kmalu v »Katol. bukvarni« v Ljubljani. Tam je tudi te dni izišlo »Dvojno kazalo prvih desetletnikov« »Duhovnega Pastirja« in se priporoča zlasti naročnikom tega lista; stane 50 kr. »Rimski katolik« za l. 1894 l. št. izide danes in se naroča ves letnik v »Hilarijanski tiskarni« v Gorici za 2 gold.

(Narodna čitalnica) v Ljutomeru izvolila si je za društveno leto 1894 sledeči odbor: g. A. Šlamberger, c. kr. notar, predsednik; g. Ivan Kukovec, veleposestnik, podpredsednik; g. Josip Ivančič, c. kr. kontrolor, tajnik; g. Anton Misja, posojilnični tajnik, denarničar; g. Fran Čeh, učitelj, knjižničar; č. g. Iv. Skuhala, dekan in g. Fran Sršen, veleposestnik in trgovec, odbornika. Namestnikom so izvoljeni g. Toma Žargaj, Martin Čagran in Ludvik Babnik.

(Odlikovan) je bil dvorni svetovalec pri graški namestnji bl. g. Rudolf grof Chorinsky z vitežkim križcem Leopoldovega reda.

(Star primicijant.) 72-letni starček je bil nedavno v Grenoblu na Francoskem v kartuzijskem samostanu v mašnika posvečen.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali preč. g. Janez Bosina, častni kanonik in dekan v Kozjem, 10 gld., č. g. Franc Korošec, prefekt v dij. semenišču v Mariboru, 5 gld., volilo raj. Mice Škofič v Partinju 5 gld., svatje na Magdičevi gostiji v Šalincih na Murskem polju 8 gld.

(Nemška posojilnica) v Šentilju v Slov. goricah umira, njeni možje pa se grizejo med seboj in zapušča že jo sedaj drugi za drugim; enako gredo neki tudi podgane z ladije, kedar se potaplja. Tajnik posojilnice, Makso Brandais, učitelj šulvereinske šole, pa imenuje to »osebno nasprotovanje«.

(Kopriva.) Neki Ivan Kosí, doma v Ljutomer-skem okraju, šteje še le 15 let, pa je pretkan potepuh. O božiču je bil ta »ne pridi prav« pri nekem viničarju v Razpahu pri Mariboru čez noč. Revše je bilo tistokrat »gluho in nemo«, ali oči je imelo dobre, kajti že je iztaknil kmalu, kje da hrani viničar denarje, ter mu je 10 gld. ukradel. V Radgoni so ga potlej ujeli in pri c. kr. sodnji v Mariboru je sedel zato nekaj tednov, sedaj pa je na poti na Mursko polje.

(Visoka starost.) V Vinašici na Českem je umrl neki 106-letni starček, ki je bil skoro do zadnjega zdrav, le pred par leti je precej oglušal.

(Velikanski sod.) V Parizu so nedavno naredili sod, ki drži 850 hektolitrov ali tri sto polovnjakov. Ima pet razdelkov, tako da je v njem lahko peterno vino.

(Požar.) Nedavno je na večer neka žganjarnica v Čretah pri Slivnici zunaj Maribora zgorela. Škode je nekaj čez sto gold.